



Валери Иванов

**АМИННО**

И ако бавната ти кладя  
не е преддверие към Ада,  
Господи,  
кой път вървя,  
кажи ми...  
И ако на баща ми под земята черна гният  
костите,  
не е ли всичко в твое име?  
Прости ми.  
Като мрачно, тъмно пред очите ми.  
Нейде там – горе, вещ бакалин,  
преброил си до стотинка дните ми...  
Смрад и душно е наоколо.  
Затъвам в най-дълбокото.  
Така ли живеят небесните ангели!?  
Не изкупих ли греховете каменни?  
Не ти се моля и кланям като смирен праведник.  
Дошло му е време да прогледна.  
И да прокълна деня си на раждане.  
Зачеваш на земята изверги,  
а светът е свиреп до себеизяждане...  
Да бъдат твоето царство и воля!

Амин!

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11088>]